

www.ariaye.com

what ariaye site is about

NEWS

REVIEWS

EVENTS

FEATURES

سایت حزب همبستگی افغانستان

اسناد اختلاس وحشتناک در گمرکات تحت مدیریت عمر زاخیلوال

روزنامه «نیویارک تایمز» به تاریخ ۱۱ نوامبر ۲۰۱۴ در گزارشی از فساد گسترده در بنادر کشور خبر می‌دهد. بر اساس این گزارش، «با تخمین بسیار محافظه‌کارانه»، سالانه ۵۰۰ میلیون دالر در گمرکات افغانستان چپاول می‌شود و از بررسی «بازرس ویژه امریکا برای بازسازی» (سیگار) نقل می‌کند که «افغانستان نیمی از عواید گمرکی‌اش را در اثر فساد از دست می‌دهد». اما دولت افغانستان از این غارت سرمایه ملی به خوبی آگاه است و اسناد کافی به دست دارد، ولی آن را از دید ملت مخفی ساخته‌است. «حزب همبستگی افغانستان» به اسناد معتبر «اداره عالی مبارزه با فساد اداری» و چندین نهاد دیگر دست یافته‌است که از جزییات چپاول ده‌ها میلیون دالری در گمرک‌های تحت مدیریت عمر زاخیلوال پرده برمی‌دارد.

با آغاز کار اشرف غنی به‌عنوان رئیس‌جمهور افغانستان، او در نخستین روزهای کار اقدام به برخی جابه‌جایی‌ها در حکومت کرد از جمله در نخستین روزها عمر زاخیلوال وزیر مالیه حکومت فاسد کرزى را به عنوان مشاور اقتصادی خود به کار گماشت. زاخیلوال یکی از مهره‌های کلیدی در حکومت کرزى بود که شیرین‌های اصلی منابع مالی و اقتصادی حکومت را در چنگ داشت. در کنار چپاول ده‌ها میلیارد دالر کمک‌های بادآورده از منابع خارجی، مقامات حکومت کرزى از درک عواید داخلی نیز تا توانستند غارت کردند که حسابش برای هیچ‌کس معلوم نیست. بیشتر عواید داخلی افغانستان از ناحیه گمرک‌ها بود که چپاول لجام‌گسیخته در آن جریان دارد. عواید گمرک‌ها از سوی وزارت مالیه جمع‌آوری می‌شود. اختلاس و سوءاستفاده‌های مالی در گمرک‌ها بارها به بحث‌های داغ رسانه‌ای مبدل شده‌است.

حدود دو سال پیش عزیزالله لودین، رئیس سابق اداره مبارزه با فساد اداری، در جلسه کمیسیون عدلی و قضایی ولسی جرگه در مورد میلیاردها افغانی اختلاس در بنادر حیرتان و تورخم گفت اما حکومت دزدپرو و فاسدپرو کرزى اصلا به آن توجهی نکرد و حتا برای زیرزدن آن تلاش صورت گرفت.

سایت رسمی «ولسی جرگه» به تاریخ ۲۳ دلو ۱۳۹۰ نوشت:

«در جلسه کمیسیون عدلی و قضائی به ریاست محمد سرور عثمانی فراهی و به اشتراک عزیزالله لودین رئیس اداره عالی نظارت بر تطبیق استراتژی مبارزه با فساد اداری... وی [لودین] از مفقود بودن هشتصد و سی و نه میلیون افغانی در گمرک تورخم، سه میلیارد و پنج صد میلیون افغانی در گمرک حیرتان و طلبات شرکت آریانا خبر داد.»

اما اسناد این فساد و خیانت گسترده در گمرکات افغانستان تا امروز زیر زده شده و بازخواستی نیز از وزیر مالیه و حواریونش در زمینه صورت نگرفت. «حزب همبستگی افغانستان» اسناد و مدارک دست‌یافته را بدون کم و کاست به عنوان یک سند کوچک گنبدیدگی و ناکامی وزارت مالیه نشر می‌کند. بآنکه گزارش «نیویارک تایمز» می‌نویسد که گمرک عمده شمال در چنگ عطا محمد و گمرک سپین بولدک در چنگ جنرال عبدالرزاق قومندان امنیه قندهار است، اما ما عمدتاً آن را سند فساد شخص زاخیلوال می‌دانیم چون اگر او خود در این خیانت ملوث نمی‌بود، هرگز سرمایه ملی به این پیمانۀ وسیع توسط زیردستانش به یغما نمی‌رفت.

این اسناد نتیجه بررسی و تحقیق هیات مشترک اداره امنیت ملی، لوی سارنوالی و ریاست عمومی نظارت و مبارزه علیه فساد از دو بندر حیرتان و تورخم و گمرک‌های بلخ و ننگرهار است که در جریان سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ انجام شده‌است.

این تحقیق به درخواست اداره مبارزه علیه فساد اداری و فرمان ریاست جمهوری افغانستان صورت گرفته‌است.

هفتاد میلیون دالر فساد مالی در گمرک حیرتان

براساس مکتوب شماره (۶۸۳) مورخ ۱۶ میزان ۱۳۹۰ و مکتوب شماره (۸۰۸) مورخ ۲۳ عقرب ۱۳۹۰ ریاست عمومی نظارت و مبارزه با فساد اداری هیات مختلط از نماینده‌های امنیت ملی، لوی سارنوالی تحت ریاست اداره مبارزه با فساد اداری به بندر حیرتان سفر کرده و در جریان تحقیق دریافته که ۱۴ شرکت لوژستیکی و انتقالی با اسناد جعلی معافیت گمرکی از پرداخت محصول گمرکی و مالیه فرار کرده‌اند.

براساس این گزارش اداره گمرک حیرتان زیر نام محصول گمرکی از این شرکت‌ها مقداری پول به دست آورده‌است اما این پول وارد خزانه حکومت نگردیده‌است. مجموع پولی که این شرکت‌ها از مالیات آن فرار کرده‌اند بیش از هفتاد میلیون دالر ذکر شده‌است.

این تحقیق از سوی محمد طاهر شریفی - نماینده اداره عالی مبارزه با فساد اداری، دگروال عبدالوهاب - نماینده امنیت ملی، عبدالوحید حکیمی - نماینده اداره لوی سارنوالی و عبدالباری یوسفی - نماینده اداره عالی مبارزه با فساد اداری انجام شده‌است.

رجوع شود به اصل گزارش هیات موظف «صفحه اول تا پنجم - چهارده شرکت»

فساد مالی در بنادر ننگرهار و تورخم

براساس مکتوب شماره (۹۱۵۷) مورخ ۱۷ جدی ۱۳۹۰ دارالانشای شورای وزیران هیاتی از چندین ارگان را به گمرک‌های ننگرهار و کابل موظف ساخته تا در مورد محصولات گمرکی و مشخص شدن حقایق بررسی‌هایی انجام دهند و گزارش را به ریاست جمهوری ارایه کنند. براساس این گزارش،

وزارت مالیه نماینده خود را به حیث عضو هیات تحقیق معرفی نکرده از فرمان ریاست جمهوری سرپیچی کرده است.

هیات اعزامی حکومت دریافته که هزاران موتر بدون ثبت و راجستر رسمی از این بندر وارد خاک افغانستان و به همین ترتیب از افغانستان بیرون شده اند، اما پول اخذ شده از درک محصول آن وارد خزانه حکومت نشده است.

نظر به تحقیق این هیات تغییرات فاحشی در جدول ها و کتاب های وارده و صادره که فاقد سیستم کمپیوتری بوده مشاهده شده و هزاران وسایط نقلیه طی مراحل گمرکی نگر دیده اند.

در اسناد گفته می شود:

«از قرار تفاوت ورودی وسایط تورخم و ریاست گمرک ننگرهار جمعا ۱۴۶۷۷ فورم T1 وسایط این عمل شان موجب خساره تخمین مبلغ ۸۳۹۲۴۴۷۹۵ افغانی به دولت گردیده است که خود نمایانگر یکنوع توافق بین مسئولین مربوط وقت ریاست گمرک ننگرهار را نشان می دهد.»

نزدیک به هفده میلیون دالر معادل نهصد میلیون افغانی فساد مالی در این دو گمرک است که هیات اعزامی دولت به آن دست یافته است.

مسوول اصلی اینهمه غارت دارایی های عامه در گمرک های افغانستان شخص زاخیلوال است. قبلا نیز گزارش های فراوانی از ملوث بودن او به فساد حتا در نشریات جهانی انعکاس یافته است و گزارش هایی نیز در رسانه ها پخش شد که او نزدیکان و اقاربش را در پست های کلیدی وزارت مالیه نصب کرده است تا کار غارتگری ها به دور از چشم ملت پیش روند.

اشرف غنی در حدود یک ماه کارکردش در ریاست جمهوری بیش از صد بار تاکید کرده که با مفسدان و اختلاس گران جدی برخورد می کند و در کابینه او برای یک چنین اشخاص جایی نخواهد بود. حالا اسناد اختلاس مشاور اقتصادی اشرف غنی روی میز او قرار دارد و مردم نیز در انتظار محاکمه او هستند. فردی که با این همه اتهامات جدی فساد و سوءاستفاده از صلاحیت های وظیفوی مواجه می باشد و حتا در گنبدیگی قضیه کابل بانک نیز بار بار نام او منحیث یکی از عوامل بحران ذکر می شود (که ثابت شدن آن خیانت ملی محسوب می گردد) هرگز حق ندارد که یک روز منحیث سرپرست وزارت مالیه باقی بماند و در پست «مشاور اقتصادی رییس جمهور» در ارگ جا داشته باشد.

بیش از یک و نیم ماه حکومت اشرف غنی و عبدالله و نصب چهره های ناکام و فاسد گذشته در پست های مهم جدید، نشانگر آن است که شعار «مبارزه جدی با فساد اداری» نمایش مسخره ای است و عملا مثل گذشته مفسدان و غارتگران کلان نوازش داده شده، فاسدان کمزور و درجه چندم زیر پا می شوند. ادامه این سیاست خاین نوازی، دولت افغانستان را مثل گذشته قهرمان فساد در جهان نگه خواهد داشت و مردم نگو نبخت و فقیر ما قربانیان اصلی آن خواهند بود.

اسناد

سند اول

سند دوم

سند سوم

سند چهارم

اشرف غنی با زاغ بودن شکار می‌کند!

دولت به اصطلاح «وحدت ملی» که با شعار عوام‌فریبانه «مبارزه با فساد» دست به یک سلسله نمایشات زده، با نصب چند مهره سوخته و رسوای دوران پرفساد کرزی در پست‌های کلیدی نشان داد که هیچ تعهد عملی در این زمینه ندارد. با فساد هرگز نمی‌توان با اتکا به آنانی مبارزه نمود که خود متهم به غارتگری اند. به‌طور نمونه عمر زاخیلوال، حنیف اتمر و ضیا مسعود که هر سه به حساس‌ترین مقامات نصب شده‌اند متهم به فساد اند که در گذشته بوی آن رسانه‌های مشهور جهان را نیز فرا گرفته بود. این در حالی است که هنوز زدوبندها و چانه‌زنی‌ها روی کابینه جریان دارد که بدون شک جمعی از همان فاسدان گذشته در کابینه جدید راه خواهند یافت.

در تازه‌ترین مورد، ضیا مسعود از جانب اشرف غنی به حیث «نماینده فوق‌العاده رییس‌جمهور افغانستان در امور اصلاحات و حکومتداری خوب» منصوب گردید. ضیا مسعود که چند سال تمام در کرسی معاونت ریاست‌جمهور کوچک‌ترین کاروایی مثبتی از خود به جا نگذاشت و از جمله مراجع تصمیم‌گیرنده دستگاه پرفساد کرزی بود، معلوم نیست حال براساس چه معجزه‌ای «حکومتداری خوب» را به نمایش خواهد گذاشت! نصب یک مهره آزمایش‌شده و ناکام گذشته در این چنین کرسی مهم به این معنی است که غنی به گفته مردم می‌خواهد بالای زاغ بودن شکار کند!

گذشته از این، اگر اشرف غنی واقعا در مبارزه علیه فساد جدی می‌بود باید ابتدا موارد مهم فساد را که ضیا مسعود متهم به آن است مورد بررسی قرار می‌داد.

حداقل دو سند معتبر ذیل از فاسد و چپاولگر بودن او سخن می‌گویند:

ویکی‌لیکس:

در صدها هزار سندی که سایت «ویکی لیکس» منتشر ساخت یک سند محرم وجود دارد که به تاریخ ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۹ از سفارت امریکا در کابل به وزارت خارجه و وزارت مالیه آن کشور مخابره شده است. در این سند از انتقال صدها میلیون دالر پول نقد از طریق میدان هوایی کابل توسط «قاچاقچیان مواد مخدر، مقامات فاسد و دارندگان تجارت شخصی» اظهار نگرانی گردیده از آن منحیت «عاملی برای بی ثباتی افغانستان» نام برده شده است.

در این سند یک مثال ارایه گردیده، گفته می شود که دولت امارات متحده عربی در اوایل ۲۰۰۹ احمد ضیا مسعود را که آن وقت معاون اول رییس جمهور افغانستان بود با بکسی پر از ۵۲ میلیون دالر پول نقد در دویی متوقف کرد. وی برای مدتی بازداشت شد و سپس بدون هیچ توضیحی آزاد گردید. در سند مذکور این مثال نمونه ای از پول شویی توسط مقامات بلند پایه افغانستان خوانده شده است.

ضیا مسعود به زدن ۵۰۰ هزار دالر سی.آی.ای متهم است که قرار بود آن را به احمد شاه مسعود برساند. یعنی او تنها از جیب ملت نه بلکه از جیب برادرش نیز کیسه ببری کرده است!

استیو کول در کتاب مشهورش «جنگ اشباح» جریان را شرح می دهد:

کتاب «جنگ اشباح»:

«از سال های ۱۹۸۰ الی اوایل ۱۹۹۰ سی.آی.ای ماهانه دوصد هزار دالر مستقیما برای مسعود جیره می پرداخت. گری شرون از کارمندان ارشد سی.آی.ای شخصا این بسته های پول را به مسعود می رسانید. در جنوری ۱۹۹۰ شرون به پشاور رفته در دفتر مسعود که ضیا مسعود ریاستش را به عهده داشت با احمد شاه مسعود از طریق مخابره صحبت نمود. او به مسعود وظیفه داد که به خاطر آخرین ضربه به دولت نجیب، شاهراه سالنگ را ببندد در مقابل سی.آی.ای مبلغ ۵۰۰ هزار دالر به او ارسال خواهد کرد. شرون نیم میلیون دالر را نقدا به ضیا مسعود پرداخت نمود اما شاهراه سالنگ فقط برای چند روز مسدود بود و دوباره باز گردید.

وقتی شرون شش سال بعد با مسعود ملاقات نمود، در مورد پیمان شکنی اش در ارتباط به بستن شاهراه سالنگ یاد نمود. مسعود نگرافتن امکانات را دلیل آورد، اما شرون گفت که او شخصا پول را به برادرش تسلیم کرده است. مسعود با تعجب پرسید چقدر؟ شرون گفت نیم میلیون دالر را به برادرش تسلیم داد. مسعود رو به سوی اطرافیانش نموده جملاتی رد و بدل کرد، بعد یکی از آنان صدا کرد که این پول هرگز به ما نرسیده است.»

سپردن مهمترین وظیفه «اصلاحات» و «حکومتداری خوب» به فردی که این چنین تاریخچه مکدر دارد و اتهامات فساد او هیچگاه مورد بررسی جدی قرار نگرفته اند، گواه آن است که دولت «ع و غ» شعار «مبارزه با فساد» را جهت فریب ملت بلند نموده اما در عمل جز نمایشات گولزننده کار درخور توجه انجام نخواهد داد.

رسوایی شرکت «داین کورپ» که حنیف اتمر آن را زیر زد

در ۲۸ نومبر ۲۰۱۰، سایت افشاگر «ویکی لیکس» پس از نشر انبوهی از اسناد «یادداشت های جنگ افغانستان و عراق»، بیش از ۲۵۰ هزار «تلگراف های دیپلماتیک امریکا» را به نشر رسانید که باعث رسوایی بیشتر دولت اشغالگر و عوام فریب این کشور گردید. در لابلای اسناد فرستاده شده از سفارت ها و ماموریت های رسمی امریکا به وزارت خارجه این کشور، سندی از پرداخت پول توسط یکی از شرکت های امریکایی به نام «داین کورپ انترنشنل» (جهت استفاده موادمخدر و برگزاری محفل بچه بازی برای پولیس افغان در کندز، DynCorp International) پرده برمی دارد.

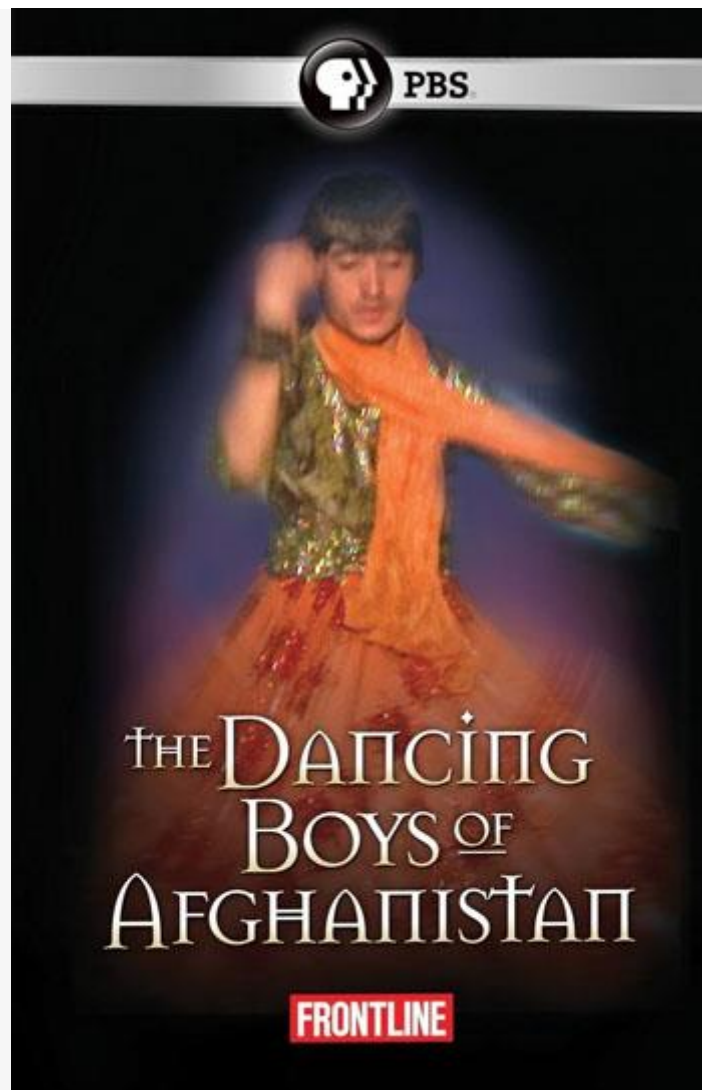
در سند مذکور که به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۰۹ توسط سفارت امریکا در کابل به وزارت خارجه این کشور فرستاده شده است، گفتگو میان حنیف اتمر (در آن زمان وزیر امور داخله افغانستان) و معاون سفیر امریکا در افغانستان را نقل می کند. در این سند که به امضای کارل آیکن بیری (سفیر وقت امریکا در افغانستان) ارسال گردیده است، نوشته شده که حنیف اتمر وحشت زده با عذر و زاری از جوسف موسومیلی، معاون سفیر امریکا در افغانستان، می خواهد تا قضیه پرداخت پول توسط «آموزگاران خارجی» محفل بچه بازی برای پولیس کندز را از دید رسانه های باطل کند.

هرچند در جولای ۲۰۰۹ خبر این محفل بجهبازی پیش از افشای سند دیپلماتیک امریکا، توسط روزنامه «واشنگتن پست» به نشر رسید و پس از فاش شدن سند نامبرده توسط سایت «ویکی لیکس»، روزنامه «گاردین» نیز به آن پرداخت، ولی این رسوایی هیچ‌گاهی در رسانه‌های افغانستان انعکاس نیافت و احتمالاً در اثر فشار دولت با خاموشی زیر زده شد.

در ۲ دسامبر ۲۰۱۰، روزنامه «گاردین» به نقل از سند فاش شده می‌نویسد:

«رسوایی‌ای که در آن قراردادی‌های خارجی [شرکت امریکایی «داین کورپ انترنیشنل»] که برای آموزش پولیس افغانستان استخدام شده‌اند، نیز دخیل هستند که نشان می‌دهد آنان از موادمخدر استفاده نموده و به پسران نوجوان پول دادند تا سبب خوش‌گذرانی شان در سمت شمال افغانستان شود. براساس یکی از تلگراف‌های سفارت امریکا که توسط ویکی‌لیکس فاش شده، این قضیه آن قدر پررنتش شد که وزیر خارجه با عذر و زاری از سفارت خواست تا تلاش ورزند که این داستان را زیر بزنند.

در جلسه‌ای با معاون سفارت امریکا، حنیف اتمر وحشت‌زده، که در آن زمان وزیر داخله بود، هشدار داد که داستان مذکور باعث "به‌خطر افتیدن زندگی‌ها" می‌شود و بیشتر ترس از این داشت که شاید ویدیوی این رویداد در محضر عام قرار گیرد.»

پوستر مستند «بچه‌های رقص افغانستان»

این فیلم مستند توسط نجیب‌الله قریشی، فلم‌ساز افغان، که در تبعید به‌سر می‌برد، ساخته شده از دست‌داشتن جنگسالاران و قومندانانی در

بچه‌بازی پرده برمی‌دارد که گذشته تنظیمی دارند و امروز در دولت کار می‌کنند.

قلم را در اینجا تماشا کنید.

و در ادامه می‌نویسد که اتمر پافشاری می‌کند در صورتی که کدام خبرنگار در زمینه مراجعه نماید، باید به او گفته شود که نشر این خبر «زندگی‌ها را به خطر می‌اندازد» و امریکا باید تلاش نماید که خبر را زیر بزند. در پاسخ، معاون سفیر امریکا برایش می‌گوید که بیش از حد اکت و ادا نکند چون این خود باعث وخیم‌تر شدن خبر می‌شود. بالاخره این خبر توسط «واشنگتن پست» به نشر رسید ولی روی قضیه خاک انداخته شد و در فرجام چند مقام افغان در پولیس کندز از کار شان اخراج شدند اما خارجی‌های دخیل در قضیه به کار شان ادامه دادند.

این اولین باری نیست که کارمندان شرکت «داین‌کورپ» در استفاده جنسی کودکان دست داشته‌اند ولی بدون کدام بازپرسی و محاکمه آزاد می‌گردند. در ۲۷ جون ۲۰۰۲، سایت «سالون» به نقل از آقای بین جانسون که برای شرکت نامبرده در بوسنی کار می‌کرد، چنین می‌نویسد:

«بین جانسون از شدت اضطراب به خود پیچید وقتی شنید که یکی از همکارانش که با وی به‌حیث میکائیک هلیکوپتر در پایگاه نظامی امریکا در نزدیک شهر توزلا در بوسنی کار می‌کرد، لاف می‌زد: "دختر [معشوقه] من بیشتر از ۱۲ سال سن ندارد."»

مردی که این سخنان را به زبان آورده بود، به گمان جانسون در دهه ۶۰ عمر خود به‌سر می‌برد، این قدر با اشتیاق در مورد نواسه و دختر یا کدام خویشاوند خود صحبت نمی‌کرد. او در مورد دختر کوچکی می‌لایید که از فاحشه‌خانه نزدیک خریده بود...»

این مسئله جانسون را واداشت تا علیه دو همکارش به رییس خود شکایت کند که بالاخره از کار اخراج شدند ولی در عین حال شرکت «داین‌کورپ» بنابر افشای قضیه، جانسون را نیز از کارش بیرون کرد و عین برخورد را با یکی دیگر از کارمندان به نام کاترین بولکویچ داشت که از طریق همین شرکت با «نیروی پولیس بین‌المللی ویژه ملل متحد» در بوسنی کار می‌کرد و قضیه مشابهی را فاش نموده بود.

در کنار جنایات جنسی، شرکت‌های خصوصی نظامی امریکا که حالا بیشتر به عوض نیروهای نظامی این کشور در عراق و افغانستان می‌جنگند، در کشتار انسان‌های بی‌گناه دست دارند ولی تا حال کدام محاکمه‌ای علیه این جنایات صورت نگرفته‌است. مطابق قرارداد، شرکت‌های خصوصی نظامی امریکا از محاکمه‌ی دولت‌های افغانستان و عراق معافیت دارند و باوجود ارتکاب جنایات متعدد بخصوص توسط شرکت «بلک‌واتر» و «داین‌کورپ» که رابطه تنگاتنگ با مقامات بلندپایه امریکایی دارند، هیچ‌گاهی مورد بازپرسی قرار نگرفته‌اند.

شرکت «داین‌کورپ» از ۲۰۰۳ بدینسو در افغانستان فعال است و باوجود بی‌کفایتی‌اش در عملی نمودن قراردادهای دولت امریکا که حتا در گزارش‌های بازرسی رسمی این کشور ذکر شده، توانسته که قراردادهای بیشتر میلیارد دلری را به‌دست آورد. در اکثر رویدادها دیده شده که شرکت‌های مذکور کارمندان مجرم شان را به‌صورت عاجل از کشور بیرون کرده و به امریکا می‌فرستند و پس از چندی دوباره به کار استخدام نموده‌اند.